

Salt i el «Big Brother»

Trist és que haguem d'alegrar-nos que l'Ajuntament de Salt anunciï una inversió de 65.727 euros en la compra de trenta càmeres que es col·locaran a l'Ajuntament, a la plaça Llibertat, al carrer Àngel Guimerà, a la rambla de la Massana, als voltants del camp de futbol –un vàter caní de dimensions inabastables, per cert–, a les pistes de tennis, a la zona esportiva de les Guixeres i a la plaça Catalunya per vigilar que ens portem bé. Trista, aquesta alegria, però la vida és dura: si no ens sabem comportar, ens han de vigilar, què hi farem; si fem malifetes, ens cal un Big brother (gran germà) que ens estiri les orelles de tant en tant. Si les càmeres han de servir per enxampar malfactors, evitar robatoris, destrosses i un llarg etcètera, benvingudes siguin malgrat tot. Sosté el regidor de Seguretat, Toni Vidal, que els objectius que tot ho veuen i tot ho enregistren són una «bona eina» per a la policia, que allà on n'hi ha, els delictes baixen (explica que, per exemple, a l'aparcament del parc Monar, al Barri Vell, la col·locació de càmeres s'ha traduït en una disminució paulatina de les cafrades). Això, benvinguts.

Ah, i també se n'han col·locat al passeig dels Països Catalans, a l'altura de la cruïlla amb el del Marquès de Camps, avinguda d'urbanisme molt singular que, per cert, aquests dies plora el tancament del restaurant Vilanova, degà de la gastronomia local; aquestes, però, es dediquen a caçar infractors al volant que no respecten el semàfors en vermell en una zona molt sensible, ja que ben a prop hi ha dues escoles. Hi són des del mes de novembre i des de llavors han retratat, de mitjana, 28 conductors temeraris al dia. Benvingudes i ben caçats, com ho són també els que enxampa el radar rotatiu que vigila que els cotxes que circulen per Marquès de Camps, altra vegada, la C-65 a l'alçada del Gros Mercat i l'avinguda de la Pau, a prop de l'Hospital de Santa Caterina, ho facin a la velocitat que toca. Que el Big brother ens hagi de vigilar és trist, però necessari. També un mal símptoma, que ens delata com a mals germans petits que massa sovint es pensen que el carrer és seu i només seu quan resulta que no, que és de tots i que, per tant, ens pertoca respectar-ne les normes. Trista l'alegria que provoca l'obertura de més ulls que ens vigilen. L'existència és plena de sensacions contradictòries.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2018/01/27/salt-big-brother/892451.html?utm_source=rss